గమనం మధురం

- అంజన కొడాలి

(గత సంచిక తరువాయి)

"**ఏంటి ఇంకా** ఇలాగే కూర్చున్నావు? రెడీ అవ్వలేదా? చెప్పాకదా పార్టీ ఉందని. ఏంటి మనసు మార్చుకున్నావా?" గదిలోపలకు వస్తూనే ప్రశ్నల వర్షం కురిపించింది ప్రియ.

"అబ్బా! చాలా అలసటగా ఉంది. ఇప్పుడు రాలేను. పైగా ఎల్లుండికి ఒక ఎస్సైన్‌మెంట్ పూర్తిచెయ్యాలి. నాకు ఈ పార్టీలు అవీ నప్పవు, వదిలెయ్యి" అంది అనిత.

"కాలేజ్ లైఫ్ అంటే చదువుతోపాటు ఎంజాయ్ చెయ్యాలి. ఈ ఎంజాయ్‌మెంట్ మళ్ళీ వస్తుందా? లేలే" హడావుడి చేసింది ప్రియ.

"లీసా చెప్పింది ఈ పార్టీల్లో అందరూ బాగా తాగుతారంట కదా? నాకు ఇలాంటి పార్టీలు అలవాటు లేదు" ఇబ్బందిగా అన్నది అనిత.

"చూడు అనిత పార్టీ అంటే రకరకాలు ఉంటారు. అయినా తాగిన వాళ్ళు అందరూ చెడ్డవాళ్ళు అని ఎవరు చెప్పారు నీకు. నీకు తాగాలని లేకుంటే ఎవ్వరూ బలవంతం చెయ్యరు కదా! మన లిమిట్స్‌లో మనం ఉంటాం. ఎవరో అభిప్రాయాలతో, ప్రభావంతో ఎందుకు బ్రతుకుతావు. నీ జీవితం నీది, నువ్వు నీ అనుభవాలతో, నీ ఆలోచనలతో ముందుకు వెళ్ళు" కోప్పడింది ప్రియ.

దాదాపు యాభైమంది ఆడపిల్లలు, మగపిల్లలు - కబుర్లు, కేరింతలు హోరెత్తించే మ్యూజిక్ - వాతావరణంలో ఒకరకమైన ఎగ్జైట్‌మెంట్ తెలియని గమ్మత్తైన మైకం. అందరిని ఆసక్తిగా గమనిస్తూ, తెలిసిన వాళ్ళను పలకరిస్తూ లోపలికి వెళ్ళారు ముగ్గురు స్నేహితురాళ్ళు.

గుంపులుగా నిల్చుని మాట్లాడుకునే వాళ్ళు కొంతమంది, మ్యూజిక్ తగ్గట్లుగా డాన్సు చేసేవాళ్ళు కొంతమంది, అందరిని దాటుకుంటూ స్నాక్స్, డ్రింక్స్ ఉన్న చోటుకు వచ్చారు.

"ఏమున్నార్రా ఒక్కొక్కళ్ళు, కత్తిలాంటి ఫిగర్స్" పక్కనుండి తెలుగు మాటలు విని తలతిప్పి చూశారు ప్రియ, అనిత. చేతిలో బీరు పట్టుకుని చుట్టూ చూస్తు మాట్లాడుకుంటున్నారు ఇద్దరు అబ్బాయిలు.

వచ్చే నవ్వును ఆపుకుంటూ "కాస్త జాగ్రత్త, కత్తులు తెగుతాయి" అన్నది ప్రియ. ఉలిక్కిపడి ఇటువైపు తిరిగారు ఇద్దరూ.

"హాయ్ ప్రియ! నువ్వేనా! వస్తావని అనుకోలేదు. అందుకే ఇంత ధైర్యంగా తెలుగులో మాట్లాడుకుంటున్నాం"

"అనిత ఇతను నా క్లాస్‌మేట్ ఆనంద్. తనకు తానే పెద్ద హీరో అనుకుంటాడు" టీజింగ్‌గా పరిచయం చేసింది ప్రియ.

"హాయ్ ఐ యామ్ శ్రీనివాస్ - శ్రీని" అంటూ పక్కన ఉన్న అబ్బాయి తనని తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"సర్లే మేము పక్కన ఉంటే అమ్మాయిలకు సైటు వేసుకోలేరు. మళ్ళీ కలుద్దాం" నవ్వుతూ అన్నది ప్రియ.

"అవునూ! స్టీవ్ రాలేదా పార్టీకి? వస్తానన్నాడే"

"వచ్చాడు. ఈ గుంపులో ఎక్కడ చిక్కడిపోయాడో" అన్నాడు ఆనంద్.

అనితకు అంతా కొత్తగా, కొంచెం ఇబ్బందిగా ఉంది.

ఇండియాలో ఎప్పుడూ ఇలాంటి పార్టీలకు వెళ్ళలేదు. ఒకవేళ పుట్టినరోజు పార్టీలలో అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు ఉన్నా, అందరూ దగ్గర స్నేహితులే కాబట్టి సరదాగా ఉండేది.

తాగితే సినిమాల్లో లాగా ప్రవర్తిస్తారు అనుకునేది ఇన్నాళ్ళు. అతిగా తాగి, అతిగా వాగటం, తూలటం అమర్యాదగా ప్రవర్తించటం అనుకునేది. కానీ ప్రస్తుతానికి అలాంటివి ఏమీ కనబడలేదు.

"ఇదిగో ఈ వైన్‌కూలర్ తాగు" ప్రియ ఇచ్చింది.

"వద్దు ప్రియ. నేను ఆల్కహాలు తీసుకోను" మృదువుగా తిరస్కరించింది అనిత.

"ఇదేమంత ఆల్కహాలు కాదు. చాలా మైల్డ్. బాగుంటుంది, ట్రై చెయ్యివోయ్. హావ్ సమ్ ఫన్" లీసా చెప్పింది.

"వద్దు ప్లీజ్. ఇంకెప్పుడైనా తాగుతాలే. వదిలెయ్యండి. మీరు ఎంజాయ్ చెయ్యండి."

లీసా, ప్రియకు ఇంకెవరో క్లాసుమేట్స్ కనపడితే అటువైపు వెళ్ళారు. ఒంటరిగా నిలబడి చుట్టూ అందరిని గమనిస్తూ నిల్చుంది అనిత. స్త్రీ పురుషుల మధ్య సహజంగా ఉండే కవ్వింతలు - ఏదీ దాచుకోకుండా, అనవసరమైన ముసుగులు లేకుండా, స్వేచ్ఛగా ఆనందంగా ఒక రకమైన స్వచ్ఛతతో కూడిన తుళ్ళింత.

"నా పేరు స్టీవ్. స్టీవెన్ మిల్లర్. ప్రియ క్లాస్‌మేట్‌ని, ఇందాక ప్రియతో చూశాను నిన్ను" అనిత మాట్లాడకపోవటంతో మళ్ళీ తనే అన్నాడు.

"ఐ యామ్ అనిత"

"అనీట?" స్పానిష్ వాళ్ళు పలికినట్లుగా పిలిచాడు స్టీవ్.

"కాదు అనిత" స్పష్టంగా పలకటం నేర్పింది.

"ఏంటి ఒక్కదానివి నిల్చున్నావు? బోర్ కొడుతుందా?"

అనిత జవాబు చెప్పేలోపల ప్రియ దగ్గరకు వచ్చింది.

"హాయ్ స్టీవ్! రాలేదేమో అనుకున్నాను కనపడకపోయేసరికి"

ప్రియతో మాట్లాడుతున్నా స్టీవ్ అనితనే గమనిస్తున్నాడు. ప్రియలో అయిస్కాంతంలాగా లాగేసే ఆకర్షణ ఉంది. చనువుగా ఉండే తన మాట తీరు కావచ్చు, తొందరగా అందరితో కలిసిపోయే స్వభావం కావచ్చు. తన సమక్షంలో ఇంకే ఆలోచన రాకుండా ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతారు చాలామంది అబ్బాయిలు.

అనితలో బాగా పరిచయం ఉన్నవాళ్ళకే తెలుసు తను ఎంత సరదాగా చిలిపిగా ఉంటుందో. క్రొత్తగా పరిచయం అయిన వాళ్ళకు ఒక ప్రశాంతమైన నదిలా ఉంటుంది. తన చుట్టూ ఒక గంభీరత, కళ్ళతో ఆమడదూరంలో కట్టిపడేస్తుంది.

"ప్రియ నేను వెళతాను, నా అస్సైన్మెంటు పూర్తి చెయ్యాలి. మీరు ఎంజాయ్ చెయ్యండి" అన్నది అనిత ఒక గంట తర్వాత.

"అరె ఒక్కదానివే వెళతావా? కాస్త ఆగు" ప్రియ వారించింది.

"నిజం చెప్పాలంటే నేను కూడా వెళ్ళాలి. చాలా పని ఉంది. అనితను రూం దగ్గర దింపేసి వెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు స్టీవ్ వెంటనే.

స్టీవ్‌వైపు ఆశ్చర్యంగా చూసింది ప్రియ. స్టీవ్‌కి పార్టీలంటే ఎంత సరదానో చాలాసార్లు చెప్పాడు.

"పర్లేదు నేను ఒక్కదాన్నే వెళతాను. కాంపస్ బస్ ఉంటుంది కదా" ఇబ్బందిగా అన్నది అనిత.

"ఈ టైంలో ఎందుకు ఒక్కదానివే, బస్ దిగిన తర్వాత నడవాలి కదా రూందాకా. నేను వెళ్ళేది అటువైపే. ప్లీజ్ కమ్. ప్రియ నీ ఫ్రెండ్‌కు చెప్పు నేను నమ్మదగిన వ్యక్తినే అని" నవ్వుతూ అన్నాడు స్టీవ్.

మరీ మొండితనం పోకుండా స్టీవ్‌తో బయలుదేరింది అనిత.

"కొంచెం చలిగా ఉంది. కాఫీ ఏమన్నా తాగుదామా?" అడిగాడు స్టీవ్ నడుస్తూ.

తనకు తోడు వస్తున్నాడు. పాపం చలిగా ఉందేమో అని ఒప్పుకుంది అనిత.

"ఇండియానుండి వచ్చావు కదా, ఈ చలి నీకు కొత్తగా ఉంటుందేమో కదా! నవంబరు నుండి ఏప్రిల్ దాకా బాగా చలి, స్నో ఉంటుంది. మొదటి సంవత్సరం కష్టం నీకు"

కాఫీ తీసుకుని కూర్చున్నారు ఇద్దరూ ఒక కాఫీ జాయింట్‌లో.

"కష్టమేనేమో. మా అక్క చెప్పింది. తను డెట్రాయిట్‌లో ఉంటుంది. మూడు ఏళ్ళు అయ్యింది తను అమెరికా వచ్చి."

"మా పేరెంట్స్ విస్కాన్సిన్ రాష్ట్రంలో ఉంటారు. ఇక్కడికి ఒక రెండు గంటల ప్రయాణం. మా నాన్న ఒక ఫాక్టరీలో సూపర్‌వైజర్, అమ్మ గృహిణి. నాకు ఒక అక్క, చెల్లి ఉన్నారు. అక్కకు పెళ్ళి అయిపోయింది. చెల్లెలు హైస్కూల్లో ఉంది" తన గురించి చెప్పాడు.

అనిత తన గురించి కూడా చెప్పింది. ఇండియాలో తన జీవితం, జీవన విధానం గురించి చాలా ఆసక్తిగా అడిగాడు. అనితకు కొంచెం ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది అతని ఆసక్తి. చాలామంది అమెరికన్లకు వాళ్ళ దేశం చాలా గొప్పదని, మిగతా అన్ని దేశాలు చాలా పేదరికంలో మగ్గిపోతున్నారని రాతియుగంలో బ్రతుకుతున్నారని ఓ అభిప్రాయం. పెద్దగా ప్రపంచ జ్ఞానం కూడా చదువుకున్న చాలామందికి ఉండదు.

కానీ స్టీవ్ ఆ అభిప్రాయాలకు అపోహలకు దూరంగా నిజంగా ఒక కొత్తదేశం గురించి తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించటం నచ్చింది అనితకు. కాఫీ తాగుతూ ఒక గంట ఎలా గడిచిపోయిందో కూడా తెలియలేదు అనితకు.

"చాలా ఆలస్యం అయ్యింది ఇక వెళదామా?" మృదువుగా అడిగింది అనిత చిన్నగా నవ్వి లేచాడు స్టీవ్.

"I had lot of fun tonight. See you soon" రూం దగ్గర దిగబెడుతూ అన్నాడు స్టీవ్.

"నాక్కూడా. గుడ్‌నైట్."

అనిత లోపలికి వెళ్ళే వరకు బిల్డింగ్ బైట నిల్చొని వెళ్ళాడు స్టీవ్.

"ఏంటి వీకెండ్ ప్లాన్లు? బాన్‌ఫైర్ ఉంది ఇవాళ రాత్రి. వెళదాం మనం" రూంలోకి వస్తూనే అన్నది ప్రియ.

"వెళ్ళాలనే ఉన్నది. కానీ బుక్‌షాప్‌లో రాత్రి తొమ్మిదిదాకా పని ఉంది. ఆలస్యం అవుతుందేమో."

"అబ్బా ఏమీ ఆలస్యం అవదులే. వెళదాం. రెండు వారాలనుండి నిన్ను కలవలేకపోయాను. ఏంటి స్టీవ్‌కి నీకు మధ్య కథ" కుతూహలంగా అడిగింది ప్రియ.

"మా మధ్య కథ ఏంటి? ఏం మాట్లాడుతున్నావు? ఆ రోజు రూం దగ్గర దింపాడు అంతే" నొసలు చిట్లిస్తూ అన్నది అనిత.

"అరె కోపం తెచ్చుకోకు. నువ్వంటే కొంచెం ఇంట్రెస్టు చూపించాడు. రెండుసార్లు నీ గురించి అడిగాడు. తనే చెప్పాడు. ఆ రోజు కాఫీ తాగారని రూం దగ్గర దింపాడని. చాలాసేపు మాట్లాడుకున్నారంట" నవ్వుతూ కన్ను కొట్టింది ప్రియ.

"ఏంటి ప్రియా నువ్వు కూడా. ఒక అబ్బాయి అమ్మాయి మాట్లాడుకుంటే ఇక అర్థం ఒకటేనా?"

"లేదు తల్లీ. కానీ ఒక అబ్బాయి అందునా అమెరికా అబ్బాయి ఇంట్రెస్టు చూపిస్తుంటే తెలుసుకోలేవా? స్టీవ్ చాలా సరదాగా ఉంటాడు. బాగా తెలివికలవాడు. ఇంక్ హేండ్‌సమ్‌గా ఉంటాడు. ఇంకేం కావాలి?" ఏం మాట్లాడలేదు అనిత.

నిజంగా స్టీవ్ తనంటే ఆసక్తి చూపాడా? చాలా చక్కగా మాట్లాడాడు. బాగా flirt చేస్తాడు అని చెప్పింది ప్రియ. కానీ తనతో అలా మాట్లాడలేదు. ఫ్రెండ్లీగా ఉన్నాడు. నవ్వే కళ్ళు. ఛ! ఏంటిలా ఆలోచిస్తుంది. ప్రియకు ఏమీ పనిలేదు. ఇలాగే కెలుకుతుంటుంది" బలవంతానా మనస్సు మళ్ళించుకుంది అనిత.

"చూడు ప్రియ, చాలా కష్టపడి అమెరికాలో చదువుకోటానికి వచ్చాను. అందరిని ఒప్పించాను. చాలా డబ్బులు ఖర్చుపెట్టారు నాన్న. నాకు ఏ రకమైన ఆలోచనలతో దృష్టి మళ్ళించుకోవాలని లేదు. అబ్బాయిలతో సరదాగా తిరగటం నా ఒంటికి సరిపడదు. బాగా చదవాలి. మంచి కెరియర్ ఉండాలి. నాకంటూ ఒక గోల్ ఉంది. అది సాధించాలి"

"అరె లైట్ తీసుకో. ఇక్కడ ఎవరికి లేదు గోల్? అంతమాత్రాన లైఫ్ అంతా సీరియస్‌గా ఉంటామా? సరదాగా ఉన్నంతమాత్రాన జీవితంలో ఏమీ సాధించలేమా? అన్నీ బాలెన్సు చెయ్యాలి."

"సరే! థాంక్స్‌గివింగ్ వీకెండ్‌కి అక్క దగ్గరకు వెళుతున్నాను. నువ్వు కూడా నాతో రా. సరదాగా ఉంటుంది" టాపిక్ మారుస్తూ అంది అనిత.

"చూద్దాంలే! సాయంత్రం తప్పకుండా రా. నీకు తెలిసినవాళ్ళు చాలామంది వస్తారు. ఎంజాయ్ చేద్దాం బాగా" బయలుదేరుతూ మళ్ళీ గుర్తుచేసింది ప్రియ.

ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడే మంటల కాంతి. హోరెత్తే మ్యూజిక్ మధ్య అందరి కేరింతలు - అనిత నడిచివస్తుంటే దూరానికే వినపడింది. 'బాగా చలిగా ఉంది' సన్నగా ఒణుకుతూ కోటు దగ్గరగా లాక్కుని జిప్ వేసుకుంది.

చాలామంది ఉన్నారు బోన్‌ఫైర్ దగ్గర, తెలిసిన వాళ్ళు ఎవరైనా ఉన్నారా అని వెతికింది. తన క్లాస్‌మేట్స్ మైక్, కేటీ కనిపించారు. వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ చుట్టూ గమనించింది. కొంతమంది వింత కాస్ట్యూమ్స్ వేసుకుని ఉన్నారు.

"హాయ్ అనిత" దగ్గరకు వచ్చారు ప్రియ, ఆనంద్, శ్రీవి.

"ఇదిగో ఆపిల్ సైడర్ తాగు. హాయిగా వేడిగా ఉంది. లేకపోతే అక్కడ హాట్ చాక్లెట్ ఇస్తున్నారు. తెచ్చుకో" ప్రియ చెప్పింది.

"హాయ్ ప్రెట్టీ గర్ల్స్" స్టీవ్ గొంతు విని తలతిప్పి చూసింది అనిత.

నలుపురంగు జీన్స్, గ్రీన్ స్వెటర్‌తో చాలా హేండ్‌సమ్‌గా ఉన్నాడు.

"అమ్మాయిలతో ఫ్లర్ట్ చెయ్యకుండా ఉండలేవా? అయినా ఇదొక టాలెంట్ లే" నవ్వాడు ఆనంద్.

"ఏమన్నాను నేను? అందమైన అమ్మాయిలతో ఉన్నమాటే కదా అన్నాను" అతి అమాయకమైన మొహంతో అన్నాడు స్టీవ్.

"అనితకు హాట్ చాక్లెట్ కావాలంట తీసుకురా" పురమాయించింది ప్రియ.

"పర్లేదు నేను తెచ్చుకుంటా"

"ఇద్దరం వెళదాం. నాకు కూడా కావాలి" అన్నాడు స్టీవ్.

"రండి మనం డాన్స్ చేద్దాం" అందరిని లాక్కెళ్ళింది ప్రియ.

"ఏంటి శ్రీవి అనిత వైపే చూస్తున్నావు? అంత నచ్చిందా?" నవ్వింది ప్రియ.

"అవును బాగుంటుంది తను. కానీ నీ ఫ్రెండేంటి తెలుగు అమ్మాయి ఐనా ఆ తెల్లోడితో వెళుతుంది. మీ అమ్మాయిలకు మేము పనికిరామా?" గొణిగాడు శ్రీనివాస్.

"ఓయ్! కొంచెం కంట్రోల్లో ఉండు. ఎవరికి నచ్చిన వాళ్ళతో వాళ్ళు ఉంటారు. తెలుగు వాళ్ళు తెలుగువాళ్ళతోనే, దాంట్లో ప్రాంతాలు కులాల వారీగా పంచుకుంటారా? అమ్మాయిలకు నచ్చే విధంగా ఉండటం నేర్చుకో. అంతేకానీ ఇలా ఇంకొకళ్ళ మీద పడి ఏడవకు" క్లాసు పీకింది ప్రియ.

"తల్లీ దండం. సందు దొరకనివ్వవు బుర్ర తినేస్తావు"

"ఎప్పుడూ ఇంతేనా? ఇలా మౌనంగా నిదానంగా ఉంటావా?" చేతిలో హాట్ చాక్లెట్ గ్లాసు పెడుతూ అడిగాడు స్టీవ్.

"అలా ఏమీలేదు. చాలా బాగుంది ఇక్కడ. ఈ చలిలో, వెచ్చటిమంట, ఈ హాట్ చాక్లెట్..."

"కాసేపట్లో మంచి పోటీలు ఉంటాయి బాగుంటుంది."

"నాకు ఈ ఆకురాలే కాలం చాలా నచ్చింది. కొంచెం చలి, రంగులు మారిపోయే ఆకులు చాలా అందంగా ఉంది. మా ఇండియాలో ఇంత అతి మార్పులు ఎప్పుడూ చూడలేదు. అందుకేనేమో ఇంకా నచ్చింది" అంది అనిత.

"డిసెంబరు వస్తే బాబోయ్ ఏంటి ఈ చలి ఇండియా వెళ్ళిపోతాను అంటావేమో" నవ్వాడు.

"ఇక్కడ ఇంకా ఏమి చూశావు అనిత. దగ్గర్లో చాలా ప్రదేశాలు ఉన్నాయి వీకెండులో వెళ్ళటానికి. టైం అంతా చదువుకే పెడితే ఎట్లా?"

"రేపు 'కార్న్‌మేజ్' అంట. దానికి వెళదాం అంది లీసా"

"మరి నన్ను పిలవవా?" నవ్వుతూ అడిగాడు స్టీవ్.

"కారులో ఓ గంట ప్రయాణం అని అంది. నాకు కారు లేదుగా. తనని అడుగుతాను" మొహమాటంగా అంది.

"ఊరికే టీజ్ చేశాలే. నేను కూడా వస్తున్నా. మొత్తం పదిమంది రెండు కార్లు. నువ్వు మా దేశానికి అతిథివి. మా దేశం ఎంత అందమైనదో చూపించాలిగా"

ఖాళీ కప్పు అనిత దగ్గర తీసుకుని పారెయ్యటానికి వెళ్ళాడు స్టీవ్.

ఇద్దరూ కలిసి డాన్స్ చేస్తున్న ఫ్రెండ్స్ దగ్గరకు వెళ్ళారు.

గాలిలోనే ఒక తుళ్ళింత ఉందో, లేక అందరి ఉత్సాహపు కేరింతలోనో వాళ్ళతో పాటే కాళ్ళు కదిపింది అనిత. ఎంతో హాయిగా, మనసంతా ఉత్సాహంగా అనిపించింది. కాలేజీ అయిపోయాక ఒక సంవత్సరం అమెరికా రావటానికి ప్రయత్నాలు, వీసా టెన్షన్‌తో ఇక్కడికి వచ్చాక ఉద్యోగం చదువు మధ్య నలిగిపోతూ సతమతమైన అనితకు ఇవాళ చాలా తేలికగా అనిపించింది.

ఆదివారం కావటంతో కాఫీ షాపు కొంచెం ఖాళీగా ఉంది. రాజీని పలుకరించి ఒక కాపచీనో ఆర్డరు చేసింది అనిత. ఈ మధ్య ఆదివారం మధ్యాహ్నం వచ్చి కాఫీ షాపులో కూర్చోవటం బాగా అలవాటయ్యింది. నిదానంగా ఉండే రాజి ఎందుకో నచ్చింది. పెదవులు నవ్వుతున్నా అది కళ్ళదాకా పాకదు. ఏదో కోల్పోయినట్లు ఒక నైరాశ్యం రాజి కళ్ళల్లో.

చిన్న చిన్న మాటలతో మొదలయిన పరిచయం, ఎవ్వరూ లేకపోతే కాసేపు కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకునేదాకా వచ్చింది.

సినిమా కథలా ఉంటుంది రాజి జీవితం. దిగువ మధ్య తరగతి కుటుంబం. ఇద్దరు అక్కలు, వాళ్ళిద్దరికి అతి కష్టం మీద పెళ్ళిళ్ళు చేసేసరికి ఉన్న కొద్దిపాటి ఆస్తి అంతా హరించుకుపోయింది. కష్టపడి డిగ్రీ పూర్తిచేసింది రాజి, షార్టుహాండ్ టైపింగ్ పరిక్షలు పాసైయ్యింది. దానితోపాటే చిన్న కంప్యూటర్ కోర్సుకూడా. ఏదైనా గవర్నమెంట్ జాబ్ చూసుకుందామని పరిక్షలు రాస్తున్న సమయంలో హఠాత్తుగా తండ్రి గుండెపోటుతో మరణించాడు.

తండ్రి చేసింది బట్టలకొట్టు ఉద్యోగం కాబట్టి పోయిన తరువాత ఆ యజమాని జాలితో ఇచ్చిన డబ్బులు దినకర్మలు, పైఖర్చులకు సరిపోయాయి.

అదే సమయంలో వేరేపనిమీద అమెరికానుండి వచ్చిన చినతాత కొడుకు, వరసకు బాబాయ్ అయ్యే కుమార్, పిన్ని వాణి చాలా జాలి చూపించారు. అమెరికా వెళ్ళాక వీసా పేపర్లు పంపి తమ ఇంట్లో ఉంచుకుంటామన్నారు. మంచి ఉద్యోగం చూపిస్తామన్నారు. ఒకరకంగా బంధువులు కూడా అసూయపడ్డారు. అయాచితమైన అవకాశం దొరికిందని.

ఒక సంవత్సరం తరవాత తల్లిని అక్కలకు అప్పగించి చేతిలో సర్టిఫికెట్లు, అరడజను చీరలతో అమెరికాలో కాలుపెట్టింది రాజి.

కుమార్‌కు చికాగోలో నాలుగు కాఫీషాపులు ఉన్నాయి. ఇంక వేరే ఉద్యోగం కూడా. వాణికూడా ఉద్యోగం చేస్తుంది. ఇద్దరివి ఒకేరకం మనస్థత్వాలు. రూపాయి పెట్టుబడి పెడితే దానికి పదింతలు లాభం ఉంటే కానీ చెయ్యరు.

రాజి పరిస్థితి చూడగానే ఇద్దరికీ ఒకే ఆలోచన వచ్చింది. ఇంట్లో పనులు చెయ్యటానికి తీసుకురావచ్చని వీసా పేపర్ల మీదకూడా తన తల్లిని చూసుకోవటానికి భాష తెలిసిన డొమెస్టిక్ హెల్ప్ అని రాశారు. రాజికి ఈ వీసాగోల అంతా అయోమయంగా ఉండేది. కుమార్‌కు ఇండియాలో తెలిసిన ట్రావెల్ ఏజంటు ద్వారా పేపర్లు పంపితే, ఆయన చెప్పమన్నట్లు వీసా ఇంటర్వ్యూలో చెప్పింది.

ఎలాగో వీసా వచ్చింది. అమెరికా వెళ్ళి ఒక చిన్న ఉద్యోగం సంపాదించి, అమ్మని తన దగ్గరే పెట్టుకుందాం, ఇంక కష్టాలు తీరినట్లే అని ఎంతో సంతోషించింది రాజి.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments